

ಮಿಸ್ ಮೂರಳ ಜಗದ ಹೊರತಾದ ವಿಚಾರಗಳು

ಮೂಲ ಲೇಖಕೆ: ಜೇನ ಪಿನಬರೋ

ಚಿತ್ರಗಳು: ಡೆಬಿ ಅಟವಾಲ್

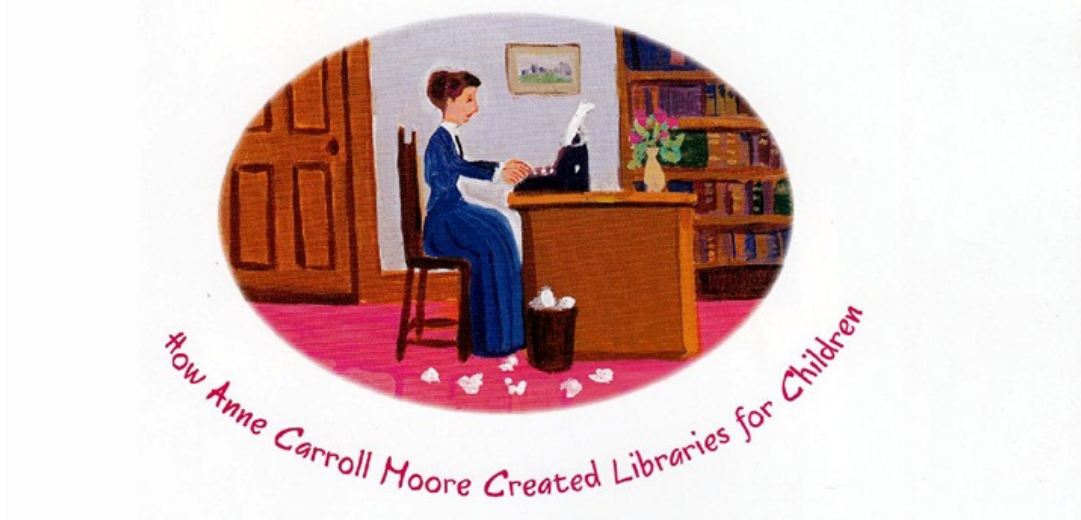
ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ: ಪ್ರಭಾಕರ ನಾನಾವಟಿ

ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ (ಈಗ ಕೂಡ ಕೆಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ) ಮಕ್ಕಳಿಗೆ
ಗ್ರಂಥಾಲಯದಲ್ಲಿಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಮನೆಗೆ ಒಯ್ಯಲು ಅನುಮತಿ
ಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದೆಷ್ಟೋ ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರವೇಶ
ಕೂಡ ನಿಷಿದ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯ ಗುರುಹಿರಿಯರು
ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಹೊಲಸು ಕೈಗಳಿಂದ ಪುಸ್ತಕದ ಪುಟಗಳನ್ನು ಹಾಳು
ಮಾಡುವರು, ಮನೆಗೆ ಒಯ್ಯಿರುವ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ತಿರುಗಿ ಕೊಡಲು
ಮರೆಯುವರು ಹಾಗು ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳು ಓದುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ,
ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹುಡುಗಿಯರು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರು.
ಆದರೆ ಮಿಸ್ ಮೂರಳ ವಿಚಾರ ಬಹಳೇ ಬೇರೆ ತರಹದ್ದಿತ್ತು.
ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಓದಲು ಒಂದು ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ಕೋಣೆ ಇರಬೇಕು,
ಅದರಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಬೆಳಕು, ಥಂಡಿಯ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಚ್ಚಗೆ ಹಾಗು
ಬಿಸಿಲುಗಾಲದಲ್ಲಿ ತಂಪು ಗಾಳಿ ಬರುತ್ತಿರಬೇಕು. ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಚಿಕ್ಕ
ಆಕಾರದ ಖುರ್ಚಿ-ಮೇಜುಗಳು, ಕಿಂಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಓದಲು ಸುರಕ್ಷಿತ
ಜಾಗ ಇರಬೇಕು, ಎಂಬುದು ಅವಳ ಅಪೇಕ್ಷೆ. ಈ ಗ್ರಂಥಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ
ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿಯೇ ಬರೆದ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯ ಎಲ್ಲ ಭಾಷೆಗಳಿಂದ
ಅನುವಾದಿಸಿದ ಪುಸ್ತಕಗಳಿರಬೇಕೆಂದು ಅವಳಿಗೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಮಿಸ್ ಮೂರಳ ಜಗದ ಹೊರತಾದ ವಿಚಾರಗಳು

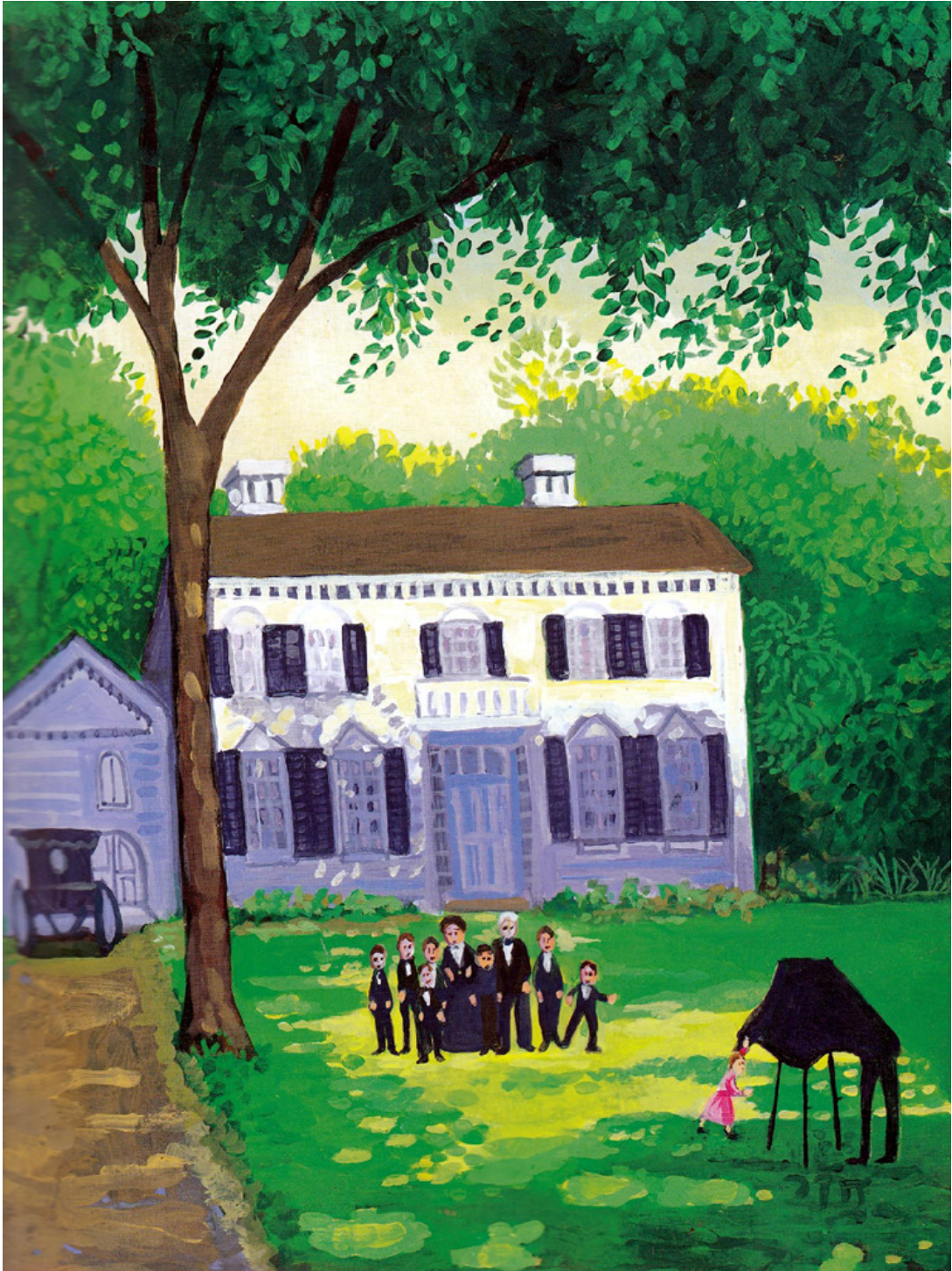
ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿಯ ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ
ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ವಿಶೇಷ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಮೀಸಲಾಗಿಡಿಸಲು
ಅವಳು ಒತ್ತಾಯಿಸಿದಳು.

ಮೂಲ ಲೇಖಕಿ: ಜೇನ ಪಿನಬರೊ
ಚಿತ್ರಗಳು: ಡೆಬಿ ಅಟವಾಲ್
ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ: ಪ್ರಭಾಕರ ನಾನಾವಟಿ

ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ ಲಿಮರಿಕ ಮೇನ ಎಂಬ ಊರು ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿಯ
ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದಳು.
ಅವಳ ಹೆಸರು ಏನಿ ಕ್ಯರೋಲ ಮೂರ. ಅವಳ ದೊಡ್ಡ ಗಾತ್ರದ
ಕಣ್ಣುಗಳು, ಅವುಗಳ ನೀಲಿ ಬಣ್ಣ, ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅವಳು
ಚೆಲುವೆಯಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳಿಗೆ ಏಳು ಜನ ಅಣ್ಣಂದಿರು.
ಏನಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಏನಾದರೂ ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತ
ಇರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳು ದೃಢಕಾಯದವಳು.

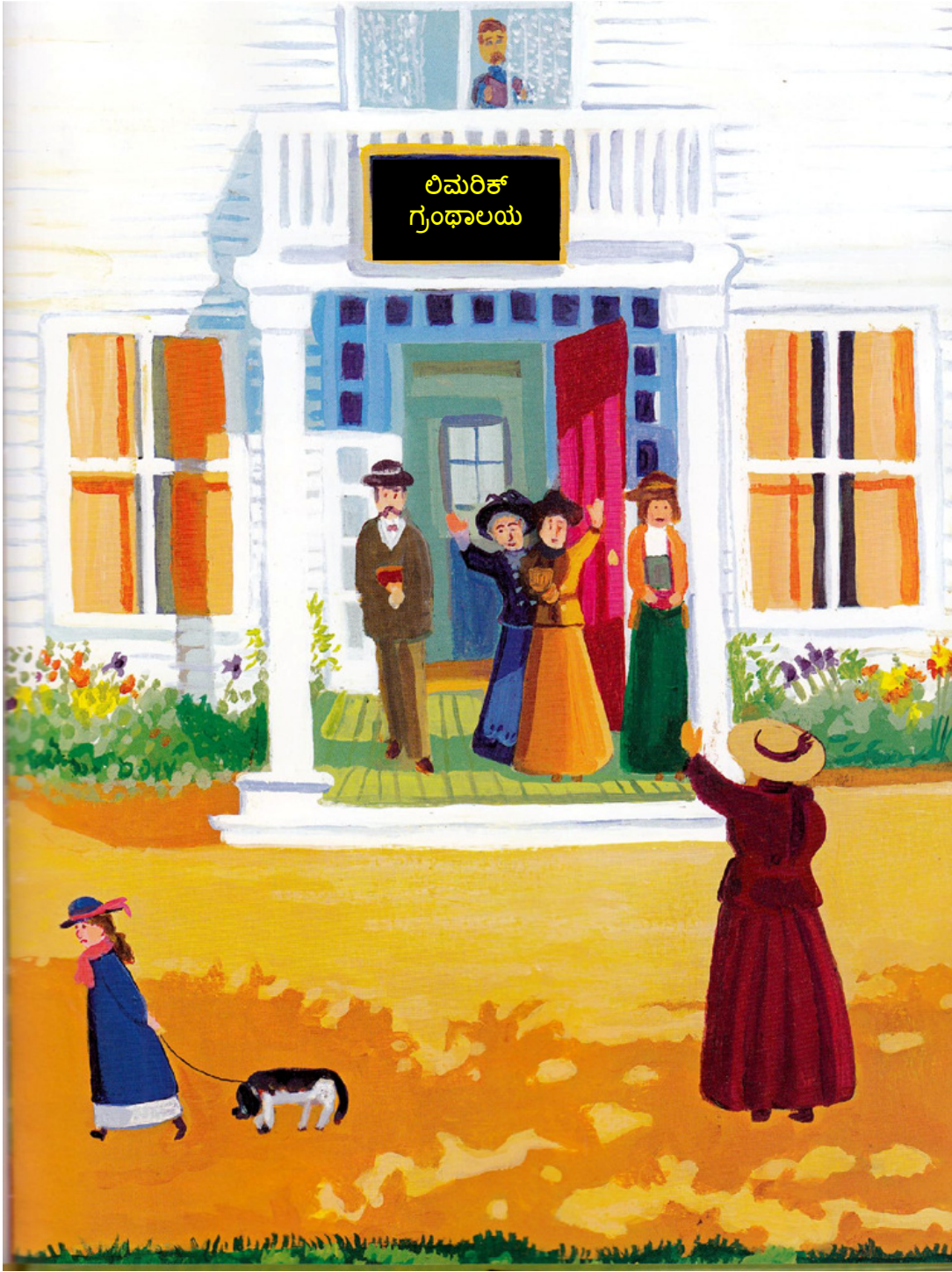

1870 ರ ಸುಮಾರಿಗೆ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬಾರದು, ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತು ಹೊಲಿಗೆ, ಹೆಣಿಕೆ, ಅಡಿಗೆ ಇಂತಹ ಮನೆಗೆಲಸಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು ಎಂಬ ಕಟ್ಟಪ್ಪಣೆ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇತ್ತು.

ಆದರೆ ಏನಿ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಿಂದಲೇ ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಯಾವದಕ್ಕೂ ಹಿಂಜರಿಯದವಳು. ತಿಳುವಾದ ಜಾರು ಬಂಡಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಸ್ಮಶಾನ ಭೂಮಿಯಿಂದ ಮೇನ ಸ್ತ್ರೀಟವರೆಗೆ ಜಾರುತ್ತಲೇ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ತಂದೆಯ ಕುದುರೆ ಜಟಕದ ಕುದುರೆಯ ಹೆಜ್ಜೆಯಂತೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡುತ್ತ ಕುದುರೆ ಜತೆ ಓಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮನೆ ಎದುರಿನ ಗಿಡ ಮರಗಳ ಆಚೆಯಲ್ಲಿಂದ ಶುಭ್ರ ಹಿಮದಿಂದ ಮುಚ್ಚಿದ ಗುಡ್ಡ ಅವಳ ಕಣ್ಣು ಸೆಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಏನೇನು ಮಾಡುವೆ ಎಂಬ ವಿಚಾರ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಸುಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು.

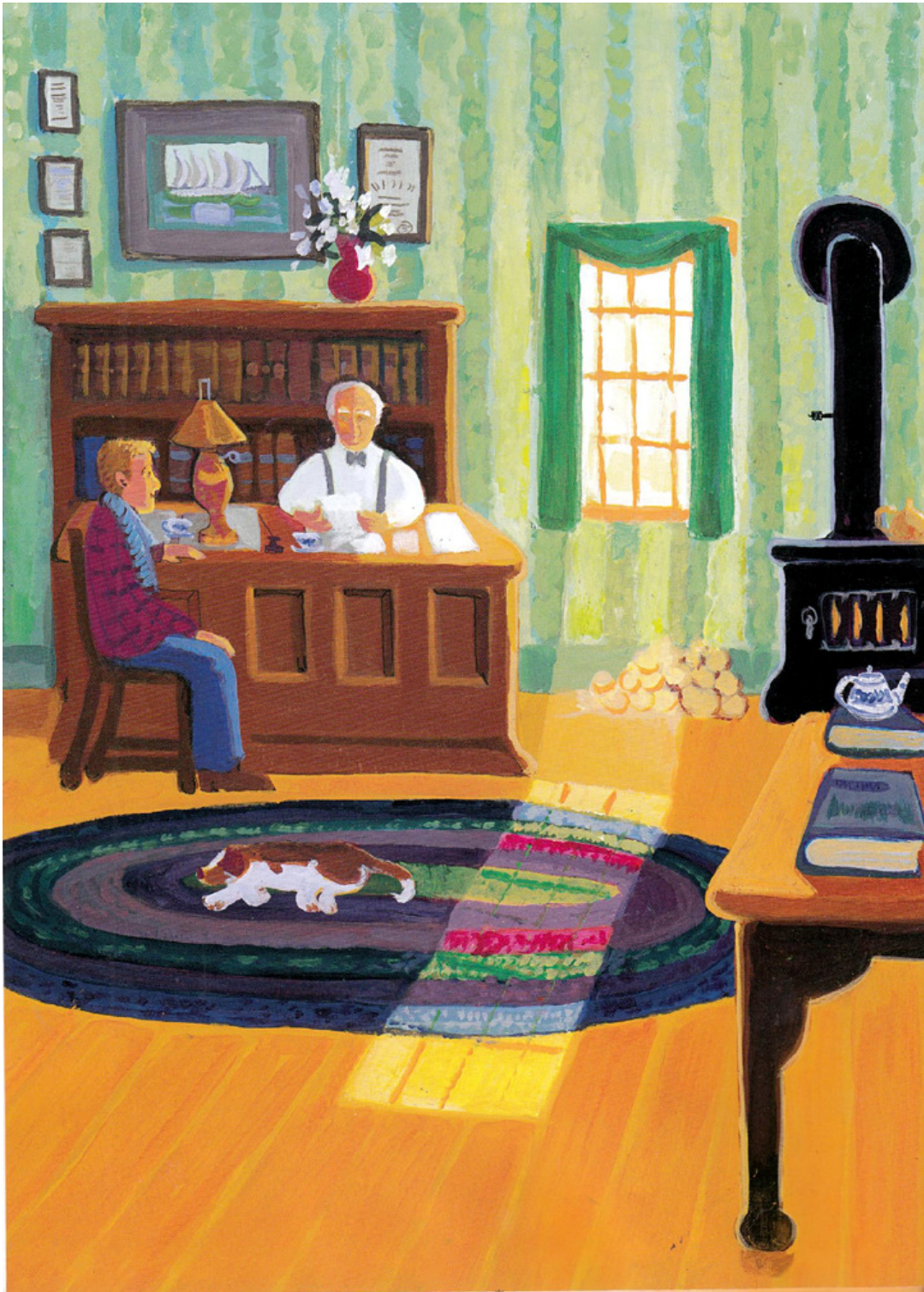

ರಾತ್ರಿಯ ಉಟವಾದ ಮೇಲೆ ಅವಳ ತಂದೆ ಕತೆ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಏನಿಗೆ ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಬಹು ಇಷ್ಟ. ಮಳೆಗಾಲದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಗಿಡದ ಟೊಂಗೆಯ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಸೇಂಟ ನಿಕೋಲಸ್ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಹಳೆಯ ಸಂಚಿಕೆಗಳನ್ನು ಓದುವದು ಅವಳ ಹವ್ಯಾಸ.

ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಬರಗೊಡಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳು ಪುಸ್ತಕ ಓದಬೇಕು, ಎಂಬ ಅರಿವು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಹೆಣ್ಣು ಹುಡುಗಿಯರಿಗಂತೂ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ.

ಅವಳು 19 ವರುಷದವಳಿದ್ದಾಗ
ಆವಳ ಗೆಳತಿಯರೆಲ್ಲ ಮದುವೆ
ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಂಸಾರ
ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಏನಿಯಂತಹ ಅವಿವಾಹಿತ
ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳ
ಪಾಲನೆ, ಶಿಕ್ಷಿಕೆ ಇಲ್ಲವೆ ಮಿಶನರಿ
ಕೆಲಸ ಇಂತಹ ಕೆಲವೇ
ಪರ್ಯಾಯಗಳಿರುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೆ
ಏನಿಯ ವಿಚಾರ ಬೇರೆಯಾಗಿತ್ತು.

ತನ್ನ ತಂದೆಯಂತೆ ಅವಳಿಗೆ
ವಕೀಲಳಾಗುವ ಆಸೆ . ದಿನಾಲು
ಅವಳು ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಜತೆ
ಕಚೇರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕಾನೂನಿನ
ಸೂಕ್ಷ್ಮಗಳ ವಿವರಗಳನ್ನು
ಅಭ್ಯಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

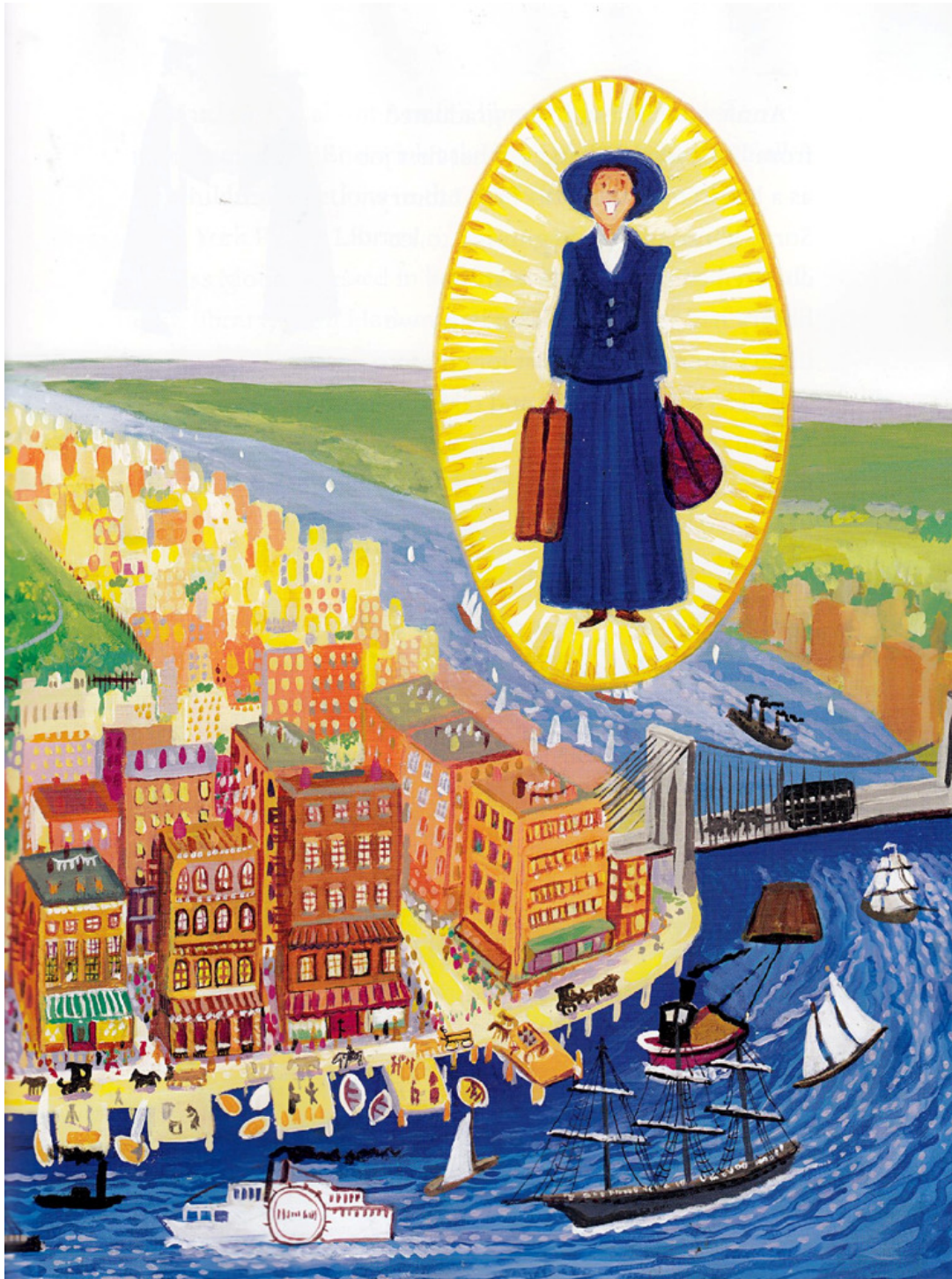

ಈ ನಡುವೆ ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆ ಅವಳ
ತಾಯಿ ತಂದೆಯರಿಬ್ಬರೂ ಪ್ಲೊದ
ಹಾವಳಿಗೆ ತುತ್ತಾಗಿ ಮೃತರಾದರು.
ಮುಂದಿನ ಕೆಲ ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಅವಳ
ಅಣ್ಣನ ಹೆಂಡತಿ ಕೂಡ ತೀರಿಕೊಂಡಳು.
ಹೀಗಾಗಿ ಅಣ್ಣನ ಮಕ್ಕಳ ಪಾಲನೆಗಾಗಿ
ಅವಳು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ
ಇರತೊಡಗಿದಳು. ಶುಭ್ರ ಗುಡ್ಡದ ಹಿಂದೆ
ಏನಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಾಣುವ ಅವಳ
ಹಂಬಲ ಪೂರ್ಣವಾಗಲಿಲ್ಲ.
ಕೆಲ ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಅವಳ ಅಣ್ಣನು
ಮರುಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು.
ಹೀಗಾಗಿ ಮನೆಗೆಲಸಗಳಿಂದ ಅವಳ
ಬಿಡುಗಡೆಯಾಯಿತು. ಒಂದು ದಿನ
ಆತನು ಅವಳಿಗೆ ಒಂದು ಸಂತಸದ
ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು.
ಅಮೇರಿಕೆಯಲ್ಲಿಯ ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ
ಪ್ರಶಿಕೃತ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ನೌಕರಿ
ಕೊಡುವವರಿದ್ದಾರೆಂಬ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿ
ಅವಳು ಗ್ರಂಥಾಲಯದ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ
ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್‌ನಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಾಟ್
ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟದ ಲಾಯಬ್ರರಿ ಸ್ಕಾಲರ್‌ನಲ್ಲಿ
ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆದಳು.

ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್ ನಗರವು ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಬೃಹತ್ ನಗರವಾಗಿತ್ತು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇಂತಹ ಮಹಾನಗರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳೇ ತರುಣಿ ಇರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಜನಮತವಿತ್ತು. ಆದರೆ ಮಿಸ್ ಮೂರಳು ಬೇರೆ ವಿಚಾರದವಳು. ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್‌ದಲ್ಲಿಯೆ ವಿಶಾಲವಾದ ಕಲ್ಲಿನ ದಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುವದರಲ್ಲಿ ಆಕೆಗೆ ಬಹು ಸಂತೋಷ. ಸರ್ಕಸ್ಸು, ಗೀತನಾಟ್ಯ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಅವಳಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಇತ್ತು. ಕುದುರೆ ಜಟಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್ ನಗರದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಬ್ರೂಕ್‌ಲಿನ್ ಸೇತುವೆ ದಾಟಿ ಹೋಗುವದರಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೆ ಅಭಿರುಚಿ ಇತ್ತು.

ಏನಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಪರಿಶ್ರಮಪಟ್ಟು ಅಭ್ಯಾಸ
ಮಾಡತೊಡಗಿದಳು. ಗ್ರಂಥಪಾಲಕ ಪದವಿ ಪಡೆದ
ಕೂಡಲೆ ಪ್ಯಾಟ್ ಪ್ರೀ ಲಾಯಬ್ರಿಯಲ್ಲಿಯೇ
ಗ್ರಂಥಪಾಲಕ ಪದದ ನೌಕರಿ ದೊರೆಯಿತು.

ಅಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆ ಕೆಲ ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳು
ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿ
ಕೊಡತೊಡಗಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಏನಿಯ
ಗ್ರಂಥಾಲಯವು ಈ ಉಳಿದ
ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳಿಗಿಂತ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ
ಮುಂದಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿಯೇ ಎಂದು
ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಲಾಯಿತು.

ಅಲ್ಲಿಯ ಶೆಲ್ಫಗಳ ಮೇಲಿನ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಮಕ್ಕಳು ತಾವೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು
ಓದಬಹುದಿತ್ತು. ಸಂಜೆಯ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳ ತಂದೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಂತೆ ಏನಿ
ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕತೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಏನಿಯ ಈ ಚಟುವಟಿಕೆಯ ಸುದ್ದಿ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ಹಬ್ಬಿತು. ಆ ಮೇಲೆ ಒಂದು ದಿನ ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್ ನಗರದ ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾದ ಬೋಸ್ಟೋವ್ವಸ್ಕಿ, ನಗರದಲ್ಲಿಯ 36 ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಗ್ರಂಥಾಲಯದ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಏನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದರು.

ಮಿಸ್ ಮೂರಳು ತನ್ನ ಉಡುಪು ಹಾಗೂ ಹ್ಯಾಟನ್ನು ಧರಿಸಿ ಹಾರ್ಲೆಮ್ ಸ್ಟ್ರೀಟಿನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಬಾಥೆಮ್ ಸ್ಟ್ರೀಟಿನವರೆಗಿನ ಎಲ್ಲ ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳಿಗೆ ಭೆಟ್ಟಿ ಕೊಡತೊಡಗಿದಳು.

ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಗ್ರಂಥಾಲಯದ ಎಷ್ಟೋ ಶಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಮುಟ್ಟಲೂ ಕೂಡ ಅನುಮತಿ ಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಸಂಗತಿ ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಮಕ್ಕಳು ಪುಸ್ತಕದ ಪುಟಗಳನ್ನು ಹೊಲಸು ಮಾಡಬಹುದು ಇಲ್ಲವೆ ಹರಿಯಬಹುದು ಎಂಬ ಅಂಜಿಕೆಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಮೀಪ ಬರಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳು ಪುಸ್ತಕ ಮನೆಗೆ ಒಯ್ದರೆ ನೆನಪಿನಿಂದ ತಿರುಗಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಅಳುಕು ಕೂಡ ಅವರಿಗಿತ್ತು.

ಆದರೆ ಮಿಸ್ ಮೂರಳ ವಿಚಾರ ಬೇರೆ ತರಹದಿತ್ತು. ಅವಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಸಾಕಷ್ಟು ವಿಶ್ವಾಸವಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವಳು ಒಂದು ದಿವ್ಯ ರಜಿಸ್ಟರದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಒಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ದೊಡ್ಡಕ್ಷರದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿಟ್ಟಳು.

ಈ ರಜಿಸ್ಟರದಲ್ಲಿ ಹೆಸರು ಬರೆದ ನಾನು ಈ ಗ್ರಂಥಾಲಯದಲ್ಲಿ ಹಾಗು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥಾಲಯದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕಾಳಜಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತೇನೆ ಹಾಗು ಗ್ರಂಥಾಲಯದ ನಿಯಮಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಪಾಲಿಸುತ್ತೇನೆ, ಎಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡುವೆ.

ಮಿಸ್ ಮೂರಳು ಎಲ್ಲ ಗ್ರಂಥಪಾಲಕರಿಗೆ ಈ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದಳು. ಅಂದಿನಿಂದ ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್‌ನಲ್ಲಿಯ ಮಕ್ಕಳು ಗ್ರಂಥಾಲಯದಿಂದ ಎರವಲಾಗಿ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಮನೆಗೆ ಒಯ್ಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಮಕ್ಕಳಿಗೆಲ್ಲ ಸಂತಸ.

ಮಿಸ್ ಮೂರಳು ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಪರಿವರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಳು. ಈ ಮೋದಲು ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ **SILENCE** ಎಂಬ ಫಲಕಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ತೂಗುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಿಸ್ ಮೂರಳು ಮಕ್ಕಳ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇಂತಹ ಫಲಕಗಳನ್ನು ತೆಗೆದಿಡಲು ಆಗ್ರಹಿಸಿದಳು. ಗ್ರಂಥಪಾಲಕರು ಮಕ್ಕಳ ಜತೆ ಸಮಯ ಕಳೆಯಲು, ಅವರಿಗೆ ಕತೆ ಹೇಳಲು, ಪದಗಳನ್ನು ಹಾಡಲು ಹುರಿದಿಂಬಿಸಿದಳು. ಶೆಲ್ಫದ ಮೇಲಿದ್ದ ಗಂಭೀರ ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲಿನ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಹೊರತೆಗೆದು ಆ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಿಡಿಸುವ ಟಾಮ ಸಾಯರ, ಗಲಿಫ್ಫರ್ ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ಯಂತಹ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಮೋಜನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ವರ್ಣ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿದಳು. ಅವಳು ಇಂತಹ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಪರಿಚಯ ಬರೆದು ಓದತೊಡಗಿದಳು. ಒಳ್ಳೆಯ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಸೂಚಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದಳು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಪಾಲಕ, ಶಿಕ್ಷಕ ಹಾಗೂ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಪುಸ್ತಕಗಳು ದೊರೆಯತೊಡಗಿದವು. ಅವಳು ಗ್ರಂಥದ ಪ್ರಕಾಸಕರಿಗೂ ಕೂಡ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹನೆ ಕೊಟ್ಟಳು.

ಇಜ್ಜೆಲ್ಲ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಅಲಮಾರಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಬೀಗ ಹಾಕುವ ಚಟ ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಓದಲು ಒಳ್ಳೆಯ ಪುಸ್ತಕಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಫಿಫ್ ಅವ್ವೆನ್ಯೂ ಮತ್ತು 42ನೇ ಸ್ಟ್ರೀಟ್ ನಡುವೆ ಒಂದು ಗ್ರಂಥಾಲಯ ಕಟ್ಟುವವರಿದ್ದಾರೆಂಬ ಸುದ್ದಿ ಆಕೆಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಮಿಸ್ ಮೂರಳಿಗೆ ಇದು ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಸುಸಂಧಿ ಎಂದೆನ್ನಿಸಿತು. ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಮಕ್ಕಳ ಗ್ರಂಥಾಲಯ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಅವಳು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದಳು. ಅಲ್ಲಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳಿದಳು. ಅವರು ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿಯೇ ಒಂದು ಗ್ರಂಥಾಲಯ ಕಟ್ಟಿದರು.

ಅಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಓದಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತಹ ಖುರ್ಚಿ-ಮೇಜುಗಳು, ಶೆಲ್ಫುಗಳು ಇರುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದಳು. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಿಡಿಸಲೆಂದು ಈ ಗ್ರಂಥಾಲಯದ ಗೋಡೆಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಕಲಾವಿದರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಭಿತ್ತಿ ಚಿತ್ರಗಳಿಂದ ಸಿಂಗರಿಸಿದಳು.

ಈ ಗ್ರಂಥಾಲಯದ ಕೋಣೆಯ ನೆಲವನ್ನು ಯುರೋಪದಿಂದ ಆಮದು ಮಾಡಿದ
ನಯವಾದ ಸಂಗಮರವರಿ ಹಾಸುಗಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಸಿಂಗರಿಸಲಾಗಿತ್ತು.

ಸಭಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಸುಂದರವಾದ ವಸ್ತುಗಳ ಕಾಯಮ
ಸ್ವರೂಪದ ಪ್ರದರ್ಶನದ ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಕಲಾವಿದರ ವರ್ಣಚಿತ್ರಗಳು
ಅಲ್ಲಿದ್ದವು. ಶೆಲ್ಡುಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಿಡಿಸುವ ಹಾಗು ಅವರ ಕೈಗೆ ಎಳೆಸುವ ಹಾಗೆ
ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಇಡಲಾಯಿತು.

1911 ರಲ್ಲಿ ಈ ವಾಸ್ತುವಿನ ಉದ್ಘಾಟನೆ ಸಮಾರಂಭ ಜರವೇರಿತು. ಹಿತ್ತಾಳೆಯ
ದ್ವಾರಗಳನ್ನು ತೆರೆದು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಗ್ರಂಥಾಲಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಕೊಡಲಾಯಿತು.

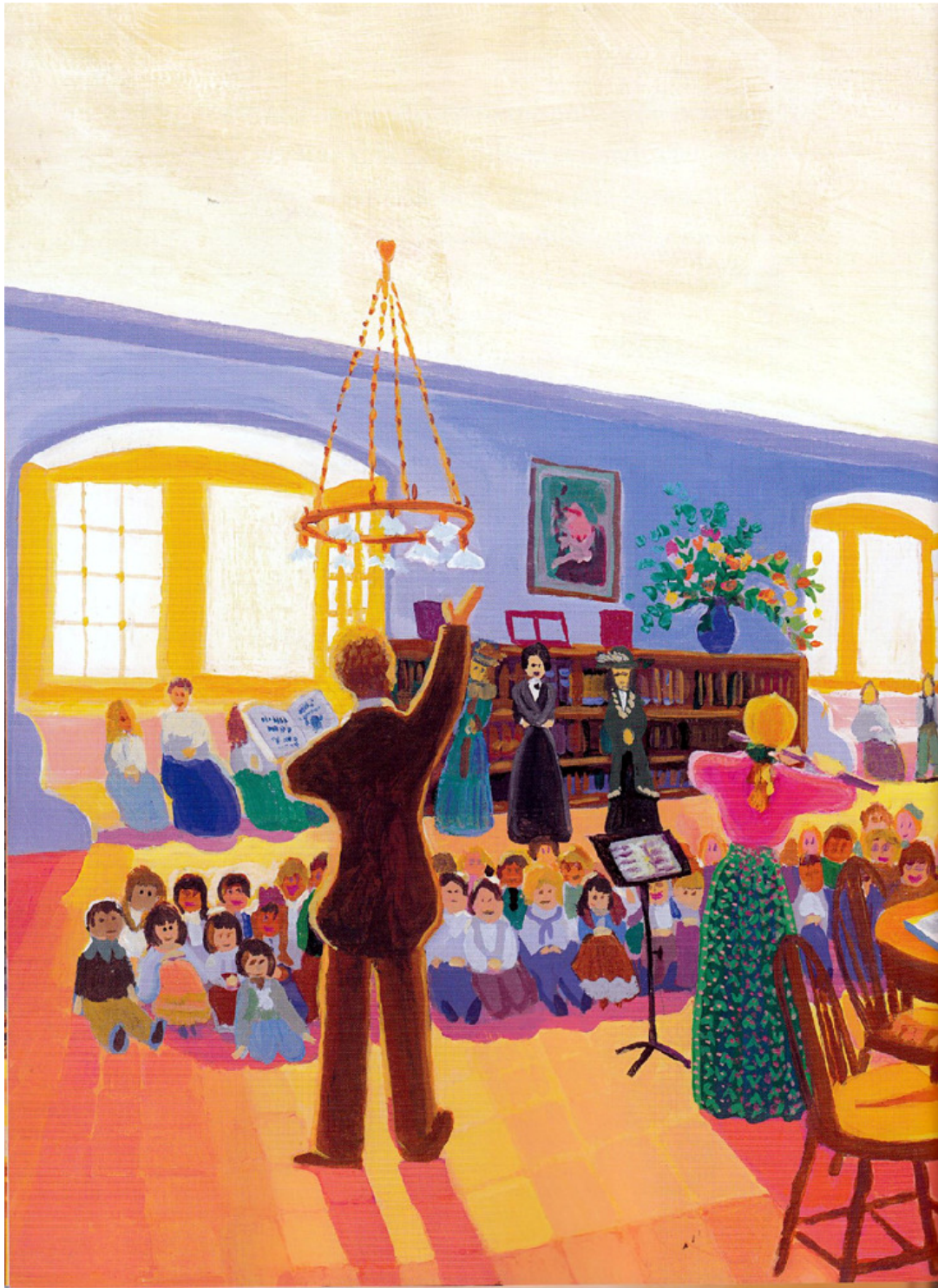
ಉದ್ಘಾಟನೆ ದಿನ ಜನರು ಗುಂಪು ಗುಂಪಾಗಿ ಬರತೊಡಗಿದರು. ಅಮೇರಿಕೆಯ ರಾಷ್ಟ್ರಾಧ್ಯಕ್ಷ, ವಿಲಿಯಮ ಟೇಪ್ ಇವರು ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದರು. ದಾರಿಯ ಇಬ್ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಜನರು ಸಾಲಾಗಿ ನಿಂತು ಈ ಸಮಾರಂಭವನ್ನು ನೋಡಿದರು.

ಮರುದಿನ ಗ್ರಂಥಾಲಯವನ್ನು ತೆರೆದಾಗ ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್‌ದಲ್ಲಿಯ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲ
ಅವರಿಗಾಗಿಯೇ ಮೀಸಲಿಟ್ಟ ಸಭಾಂಗಣವನ್ನು ಮುತ್ತಿದರು. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಗಳಿಂದ
ಅನುವಾದ ಮಾಡಿದ ತಮ್ಮ ಮೆಚ್ಚಿನ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಓದುವದರಲ್ಲಿ
ಮಗ್ನರಾದರು. ಎಲ್ಲ ಕಿಟಕಿಗಳಲ್ಲಿ ತಲೆದಿಂಬು ಹಾಗೂ ಮೆತ್ತನೆಯ ಹಾಸಿಗೆಗಳಿದ್ದವು.
ಮಕ್ಕಳು ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಇಲ್ಲವೆ ಮಲಗಿ ಪುಸ್ತಕದ ಆನಂದವನ್ನು
ಸವಿಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆ ದಿನದಿಂದ ಮಕ್ಕಳಿಗಲ್ಲ ಗ್ರಂಥಾಲಯಕ್ಕೆ
ಭೆಟ್ಟಿ ಕೊಡುವ ಪರಿಪಾಠ ಬೀಳ
ತೊಡಗಿತು. ದಿನಾಲು ಏನಾದರೂ
ಹೊಸತನ್ನು ನೋಡಲು ಅಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು.
ಮಿಸ್ ಮೂರಳು ಓದುಗರ ಕ್ಲಬ್ಬನ್ನು
ಆರಂಭಿಸಿದಳು. ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್
ನಗರದಲ್ಲಿಯ ಸಂಗೀತಜ್ಞ, ಸಾಹಿತಿ,
ಕಲಾವಿದ ಮುಂತಾದವರ
ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿ ಮಕ್ಕಳ
ಮನೋರಂಜನೆ ಹಾಗೂ ಜ್ಞಾನವನ್ನು
ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಮಿಸ್ ಮೂರಳು ತನ್ನ ಕೈಚೀಲದಲ್ಲಿ ಕೈ ಹಾಕಿ ಒಂದು ಕಟ್ಟಿಗೆಯ
ಗೊಂಬೆಯನ್ನು ಹೊರತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆ ಗೊಂಬೆಯ ಹೆಸರು
ನಿಕೋಲಸ್ ನಿಕರ ಬ್ರೌಕರ ಎಂದಿತ್ತು. ಇಂಗ್ರಜಿ ಭಾಷೆ ಕಲಿಯುವ
ಮಕ್ಕಳ ಜತೆ ಈ ಗೊಂಬೆ ಇಂಗ್ರಜಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಭಾಷಣೆ
ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಒಂದು ದಿನ ಬೆಳ್ಳಿಯಮದ ಮಹಾರಾಜ ಹಾಗೂ ಮಹಾರಾಣಿ
ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್‌ದ ಈ ಹೆಸರಾದ ಗ್ರಂಥಾಲಯವನ್ನು ನೋಡಲು
ಬಂದರು. ಮಿಸ್ ಮೂರಳು ಅವರನ್ನು ಮಕ್ಕಳ ಸಭಾಂಗಣಕ್ಕೆ
ಕರೆತಂದಳು. ಅವರಿಗೆ ಬಹು ಸಂತಸ. ನೆರೆದ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲ ಆ
ರಾಜದಂಪತಿಗಳ ಕೈ ಕುಲುಕಿದರು.

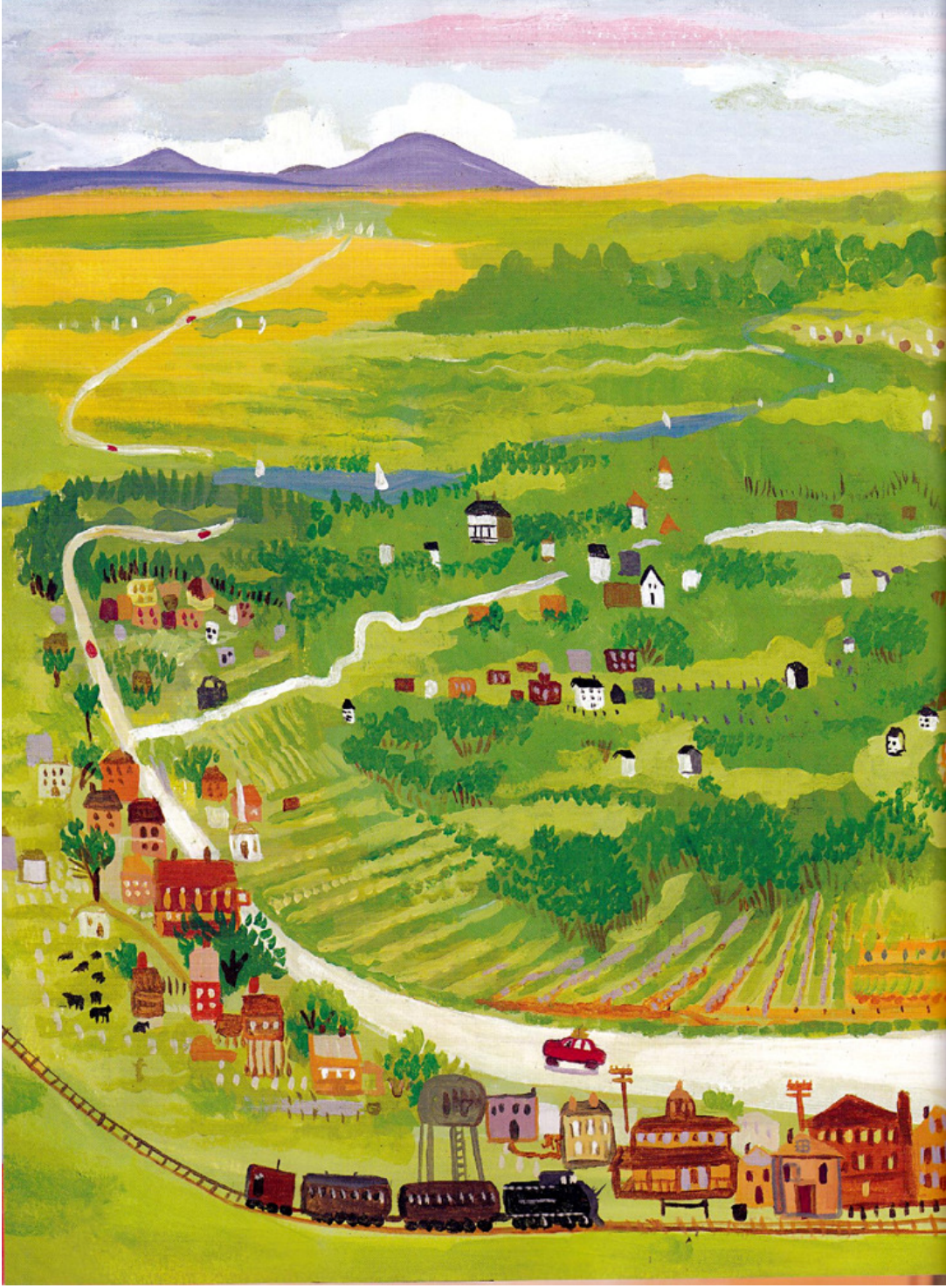

ಈ ಗ್ರಂಥಾಲಯದ ಗೋಡೆಗಳಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ದೂರದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಭೀಕರವಾದ ಜಾಗತಿಕ ಮಹಾಯುದ್ಧಗಳು, ನೆರೆಹಾವಳಿ, ಬರಗಾಲ, ಹಣದುಬ್ಬರ ಮುಂತಾದ ದುರಂತಗಳಿಗೆ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು ತುತ್ತಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈ ಗ್ರಂಥಾಲಯಕ್ಕೆ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಮಕ್ಕಳ ವಿಭಾಗಗಳಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ತಗಲಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು, ಓದುತ್ತಿದ್ದರು, ಮನೆಗೆ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಒಯ್ದು, ಓದಿ, ಸರಿಯಾಗಿ ಹಿಂತಿರುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ನಿದಾನವಾಗಿ ಈ ಮಾದರಿ ಗ್ರಂಥಾಲಯದ ವಾರ್ತೆ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ಹಬ್ಬಿತು. ಅಮೇರಿಕೆಯಲ್ಲಿಯ ಚಿಕ್ಕ ಪುಟ್ಟ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿಯ ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಸ್ ಮೂರಳ 'ಮಕ್ಕಳ ಕೋಣೆ' ಮಾದರಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಲಾಯಿತು. ಅಮೇರಿಕೆಯ ಸೀಮೆ ದಾಟಿ ಇಂಗ್ಲಂಡ, ಫ್ರಾನ್ಸ್, ಬೆಲ್ಜಿಯಮ, ಭಾರತ, ಮುಂತಾದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಸ್ ಮೂರಳ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಚಟುವಟಿಕೆ ಹಬ್ಬತೊಡಗಿತು.

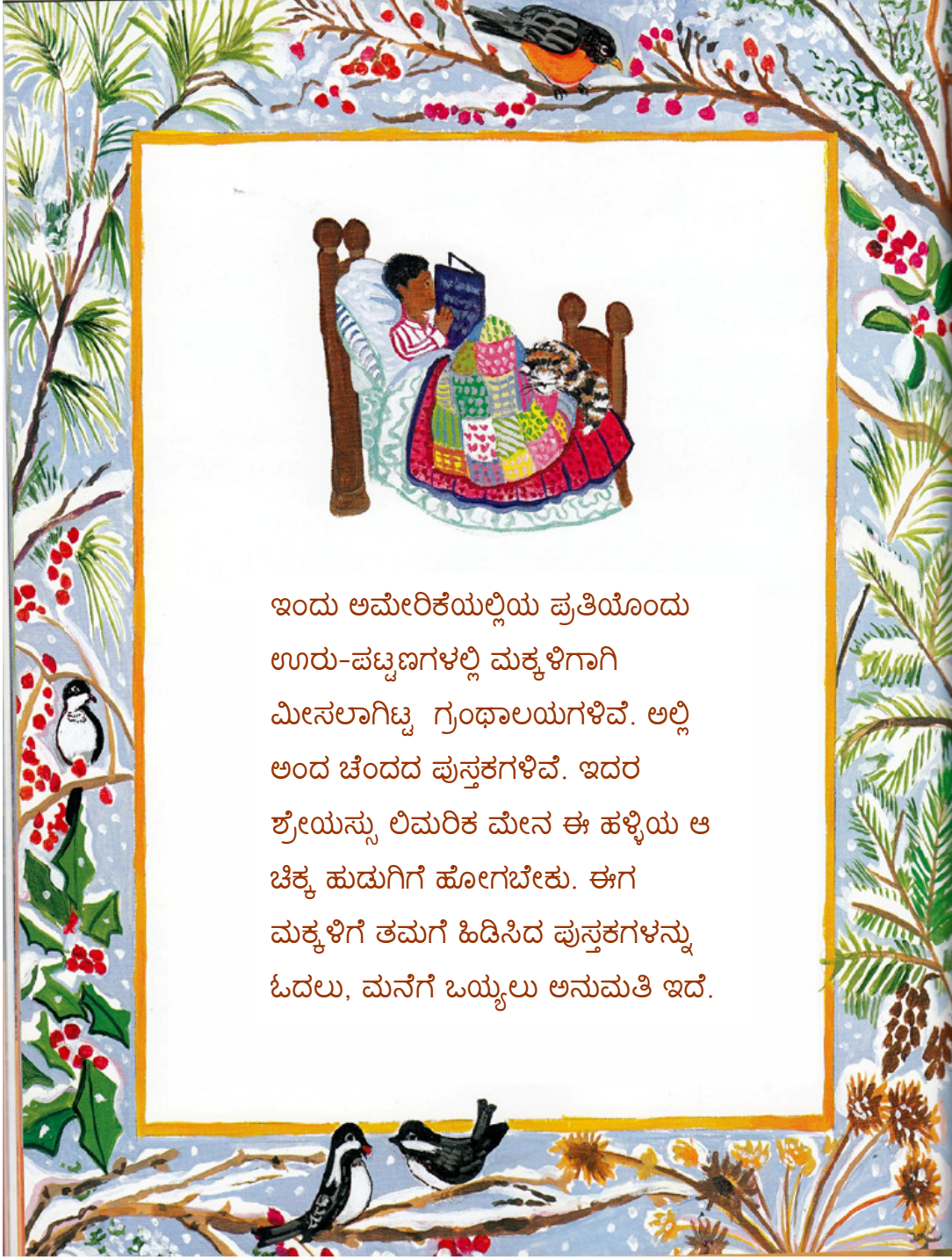

ತನ್ನ ಎಪ್ಪತ್ತನೆ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಿಸ್ ಮೂರಳು ನಿವೃತ್ತಳಾದಳು..

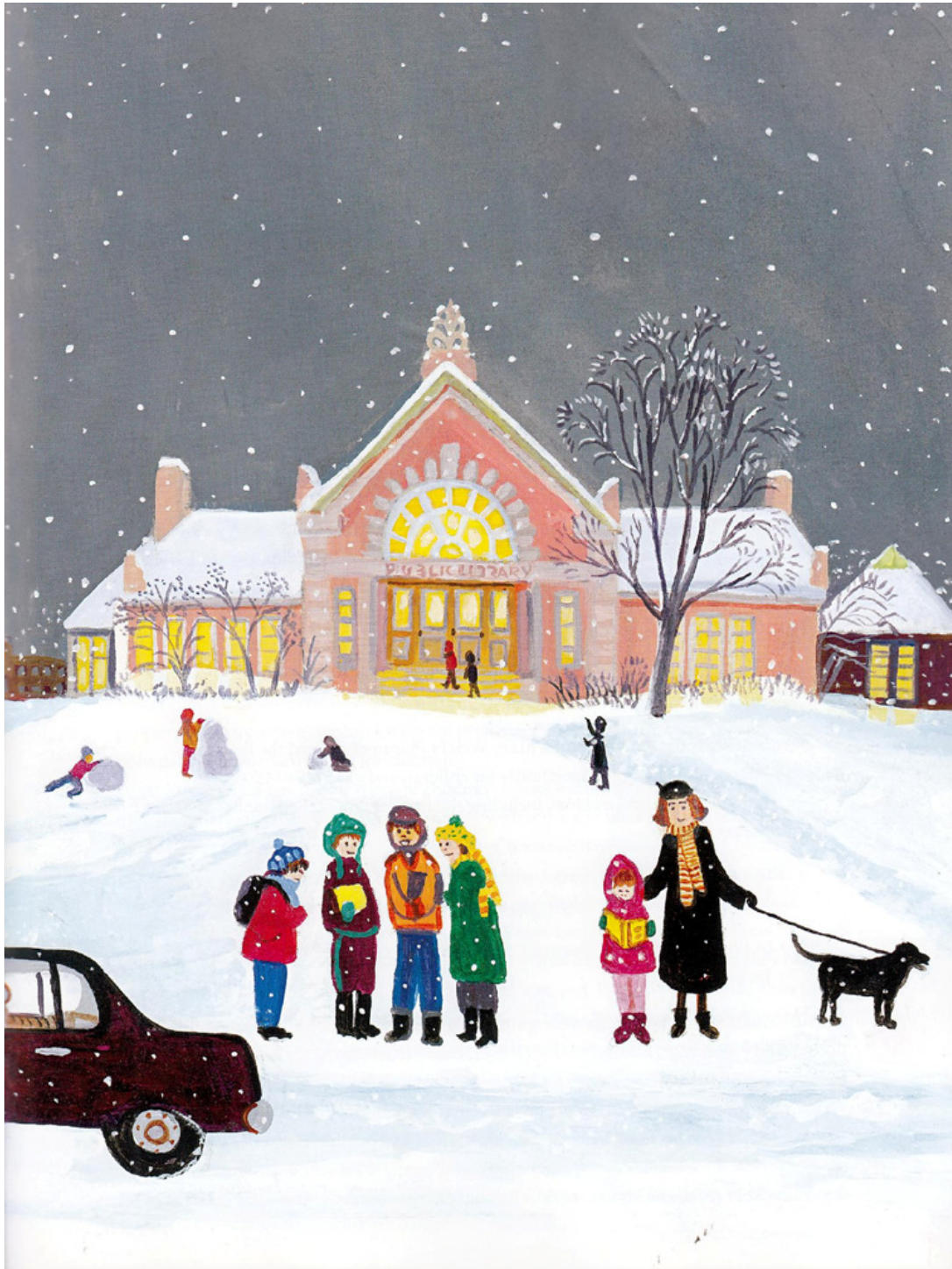
ಅವಳ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳು ಒಂದು ಸೂಟಕೇಸದ ತುಂಬ ಅವಳಿಗೆ ಹಿಡಿಸುವ
ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕಾಣಿಕೆಯೆಂದು ಕೊಟ್ಟರು.

ಎಷ್ಟೋ ಸಂಗಡಿಗರಿಗೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅವಳು ಬಿಡುವಿನ ದಿನಗಳನ್ನು ಆರಾಮಾಗಿ
ಕಳೆಯಬಹುದೆಂದು ಎಣಿಕೆ ಹಾಕಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವಳ ವಿಚಾರ ಬೇರೆ ತರಹದಾಗಿತ್ತು.
ಅವಳು ಆ ಸೂಟಕೇಸನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇಡೀ ದೇಶವನ್ನು ಸುತ್ತಿದಳು. ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರಿಗೆ,
ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಅಂದವಾದ ಗ್ರಂಥಾಲಯದ ಸ್ಥಾಪನೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಇಂದು ಅಮೇರಿಕೆಯಲ್ಲಿಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು
ಊರು-ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ
ಮೀಸಲಾಗಿಟ್ಟ ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳಿವೆ. ಅಲ್ಲಿ
ಅಂದ ಚೆಂದದ ಪುಸ್ತಕಗಳಿವೆ. ಇದರ
ಶ್ರೇಯಸ್ಸು ಲಿಮರಿಕ ಮೇನ ಈ ಹಳ್ಳಿಯ ಆ
ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಈಗ
ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಮಗೆ ಹಿಡಿಸಿದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು
ಓದಲು, ಮನೆಗೆ ಒಯ್ಯಲು ಅನುಮತಿ ಇದೆ.

ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯ ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಮಿಸ್ ಮೂರಳ ಖುಣ
ತೀರಿನಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.

- ವಾಲ್ಟರ್ ಡಿ ಲಾ ಮೇರ

ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಲೇಖಕಿ
ಜೇನ ಹಿನಬರೊ ತನ್ನ
ಆಯುಷ್ಯದ ಎಷ್ಟೋ
ವರುಷಗಳನ್ನು
ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್
ಗ್ರಂಥಾಲಯದಲ್ಲಿಯ
ಮಿಸ್ ಮೂರಳ
ಪತ್ರೋತ್ತರಗಳನ್ನು
ಓದುವದರಲ್ಲಿ
ಕಳೆದಿದ್ದಾಳೆ. ಜೇನ
ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೂ ಈ
ಗ್ರಂಥಾಲಯಕ್ಕೆ
ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು.
ಈ ಪುಸ್ತಕ
ಬರೆಯುವದೊಂದರೆ
ಅವಳಿಗೆ ಬಹು
ಸಂತಸ.
ಅವಳು ಉಟಾಹ ಲೇಕ
ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ
ವಾಸಿಸುತ್ತಾಳೆ.
ಇದು ಅವಳ
ಮೊದಲನೆ ಪುಸ್ತಕ

ಡೆಬಿ ಇಟವಾಲ್ ಈ
ಕಲಾವಿದನು ಈ
ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿಯ
ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು
ತೆಗೆದಿದ್ದಾನೆ. ಈ
ಪುಸ್ತಕಕ್ಕಾಗಿ
ಸಾಕಷ್ಟು ಕಾಲ
ಅವನು
ಗ್ರಂಥಾಲಯದಲ್ಲಿ
ಮಕ್ಕಳ ಜತೆ
ಕಳೆದಿದ್ದಾನೆ.
ಏನಿಯ ಲಿಮರಿಕ
ಮೇನ ಈ ಊರಿನ
ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ
ವಾಲ್ಟರ್ ಡಿ ಲಾ ಮೇರ
ಡೆಬಿ
ವಾಸಿಸುತ್ತಾನೆ.